

تجربه کردن، مسرت بردن از،
و ابراز کردن مسیح
(۱)

عبارات کلیدی

مسیح به عنوان یک طبیب جهت خدمتگزاری آمد
که ما را شفا دهد، بازیابی کند، زنده کند، و نجات دهد
تا بازسازی شویم تا شهروندان نو و آسمانی او باشیم،
که او بتواند با ما پادشاهی آسمانی خود را
بر این زمین فاسد مستقر کند.

ما باید بدانیم، تجربه کنیم، و شهادت دهیم
که پادشاهی خدا، قدرت رام کردن سرکشی
و تبدیل شکل شدن خداوند عیسی است.

مسیح به عنوان کلام خدا برای خدا صحبت می کند
از طریق تبدیل شدنش به آن نردبان
که آسمان (خدا) را به زمین (انسان) می آورد
و زمین (انسان) را به آسمان (خدا) به عنوان یک
برای بنای خدا می پیوندد.

همانطور که تثلیث الهی،
چارچوب تمام عهد جدید است،
تثلیث الهی، ساختار کتاب اعمال است؛
فصل به فصل از اعمال،
عمل تثلیث الهی برای انجام
اقتصاد عهد جدید خدا را نمایان می کند.

پیام یک

مسیح به عنوان نور عظیم، آن کسی که دارای اختیار است،
طبییب، داماد، پارچه نو، و شراب نو

خواندن متون مقدس: متى ۴: ۱۶؛ ۸: ۵-۱۳؛ ۹: ۹-۱۷

۱. مسیح نور عظیم است که بر کسانی که در تاریکی نشسته اند می درخشد و بر آنان که در منطقه [دیار] سایه مرگ به سر می برند طلوع می کند - متى ۴: ۱۶؛ یوحنا ۱: ۴-۵؛ ۱۲: ۳۶؛ افسسیان ۵: ۸؛ کولسیان ۱: ۱۲-۱۳؛ ۲ قرنیتیان ۴: ۶-۷؛ اعمال ۲۶: ۱۸

آ. «به احشای رحمت [شفقت های رحمت آمیز] خدای ما که به آن سپیده [خورشید در حال طلوع] از عالم اعلی از ما تفقد [دیدار] نمود، ۷۹ تا ساکنان در ظلمت و ظل موت [سایه مرگ] را نور دهد [بر آنان بدرخشد]. و پایهای ما را به طریق سلامتی [صلح و آرامش] هدایت نماید - لوقا ۱: ۷۸-۷۹؛ مرثی ۳: ۲۲-۲۳.

ب. «اما برای شما که از اسم من می ترسید آفتاب عدالت طلوع خواهد کرد و بر بالهای وی شفا خواهد بود و شما بیرون آمده، مانند گوساله های پرواری جست و خیز خواهید کرد» - ملاکی ۴: ۲؛ مزامیر ۸۴: ۱۱؛ ۸۶: ۱۱.

پ. مزمور ۲۲ «در مایه غزال سحرگاهی» است - عنوان.

ت. «[باشد که] محبان او مثل آفتاب باشند، / وقتی که در قوتش طلوع می کند» - داوران ۵: ۳۱؛ اشعیا ۶۰: ۱، ۵ آ.

ث. «لیکن طریق عادلان مثل نور مشرق [سحر] است / که تا نهار کامل روشنایی آن در تزايد می باشد» - امثال ۴: ۱۸؛ فیلیپیان ۲: ۱۵-۱۶ آ.

ج. «آنگاه عادلان در ملکوت پدر خود مثل آفتاب، درخشان خواهند شد» - متى ۱۳: ۴۳ آ.

۲. آن نظامی رومی دید که خداوند کسی است که دارای اقتدار است زیرا خداوند مردی تحت اقتدار بود - ۸: ۵-۱۳

آ. آن نظامی رومی تشخیص داد که خداوند مردی تحت اقتدار بود، پس گفت: «من نیز مردی زیر حکم [اقتدار] هستم»؛ از آنجایی که آن نظامی رومی مردی تحت اقتدار بود، اقتدار فرمان دادن به کسانی که تحت [فرمان] او بودند را داشت - آ. ۹ آ.

۱. خداوند عیسی به عنوان آن خدا-انسان در انسانیت خود بر زمین، به طور مطلق تحت حکمرانی حیات الهی پدر بود - یوحنا ۵: ۱۹؛ ۴: ۳۴؛ ۱۷: ۴؛ ۱۴: ۱۰، ۲۴؛ ۵: ۳۰؛ ۷: ۱۸.

۲. او به عنوان یک انسان، انسانیت طبیعی خود را رد کرد و یک زندگی انسانی تحت محدودیت حیات الهی پدر آسمانی را زیست کرد.

۳. با قرار گرفتن تحت حکمرانی حیات الهی پدر به طور عملی، او در حیات سلطنت می کرد - فیلیپیان ۲: ۸-۱۱.

۴. چون که او مردی تحت اقتدار پدر بود، اقتدار پدر را داشت.

۵. ما وقتی آسمانی صاف مانند بلور مهیب داریم (وجدانی نیکو و خالص)، بدون چیزی بین ما و خداوند، سرشار از وضعیت، جو، و موقعیت آسمانی حضور حاکم خداوند برای سلطنت در حیات توسط فیض که در ما سلطنت می کند هستیم - حزقیال ۱: ۲۲، ۲۶؛ مکاشفه ۲۲: ۱؛ رومیان ۵: ۱۷، ۲۱؛ عبرانیان ۴: ۱۶؛ ر. ک. کولسیان ۱: ۱۳.

ب. آن نظامی رومی اقتدار خداوند عیسی را تشخیص داد - متى ۸: ۹

۱. درباره خداوند، اقتدار او عمدتاً در کلام او اعمال می شود - آ. ۸.

۲. درباره ما، اقتدار خداوند از طریق ایمانی که توسط او در ما تزریق می شود اعمال می گردد - آ. ۱۰، ۱۳؛ عبرانیان ۱۲: ۲.

پ. وقتی که خداوند عیسی بر روی زمین بود، به عنوان یک صاحب اقتدار تعلیم می داد - متی ۷: ۲۸-۲۹؛ مرقس ۱: ۲۲:

۱. آن کاتبان خودسر، که خودسرانه دانش بیهوده را تعلیم می دادند، هیچ اقتدار و هیچ قدرتی نداشتند - ر.ک. ۲ قرن‌تیا ۳: ۶، ۸.

۲. خداوند عیسی، به عنوان معلم مختار از جانب خدا، که واقعیت‌ها را توسط خدا تعلیم می داد، نه تنها قدرت روحانی برای مهار کردن مردم داشت، بلکه اقتدار الهی نیز برای مطیع کردن آنها به حکمرانی الهی داشت - اشعیا ۳۰: ۲۰-۲۱؛ متی ۲۳: ۸، ۱۰.

۳. در فراخواندن مردم به پیروی از او برای پادشاهی، خداوند عیسی به عنوان پادشاه پادشاهی آسمانی، به عنوان یک طبیب خدمتگزاری می کرد - ۹: ۹-۱۳:

آ. داورِ یک قاضی، طبق عدالت است، در حالی که شفای یک طبیب، طبق رحمت و فیض می باشد.

ب. اگر خداوند به عنوان یک داور از ما مردم رقت انگیز دیدار می کرد، همه محکوم و رد می شدیم، و هیچ یک از ما واجد شرایط، برگزیده، و فراخوانده نمی شدیم تا مردم پادشاهی آسمانی او باشیم - ۸: ۱۶-۲، ۲۸-۳۲؛ ۹: ۲-۱۱؛ مزمیر ۱۰۳: ۱-۴؛ ۱۰۷: ۱۷-۲۲.

پ. با این حال، او به عنوان یک طبیب جهت خدمتگزاری آمد که ما را شفا دهد، بازیابی کند، زنده کند، و ما را نجات دهد تا بازسازی شویم تا شهروندان نو و آسمانی او باشیم، که او بتواند با ما باشد پادشاهی آسمانی خود را بر این زمین فاسد مستقر کند.

ت. «کسی عادل نیست، یکی هم نی» (رومیان ۳: ۱۰). همه «عادلان» خود-عادل-پندار هستند، همانطور که فریسیان بودند (لوقا ۱۸: ۹). منجی شاهانه نیامد تا اینها بلکه گناهکاران را فراخواند.

ث. به عنوان طبیب ما، خداوند ما را عمدتاً در روح و روانمان شفا داده، ما را از بیماری‌های روحانی شفا می دهد؛ باجگیران و گناهکاران نه از نظر فیزیکی بلکه از نظر روحانی بیمار بودند - متی ۹: ۱۰، ۱۳؛ امثال ۴: ۲۰-۲۳.

ج. ما همانطور که مسیح مصلوب را تجربه می کنیم و یک زندگی مصلوب داریم، مسیح رستخیز کرده قدرت شفا بخش ما می شود، و خداوند شفا دهنده ما می گردد - خروج ۱۵: ۲۲-۲۷.

۴. مسیح داماد ماست - متی ۹: ۱۴-۱۵:

آ. هم طبیب و هم داماد، اشخاص خوشایندی هستند. منجی شاهانه اول پیروان خود را شفا داد و سپس آنها را پسران حجله ساخت. عاقبت، او آنها را عروسش خواهد ساخت.

ب. ما باید نه تنها او را به عنوان طبیب خود برای بازیابی زندگیمان، بلکه به عنوان داماد خود برای مسرت از زیستن در حضورش، بدست آوریم - فیلیپیان ۳: ۱۲-۱۳.

پ. آن روح توسط پدر به یک مأموریت فرستاده شده است تا ما را با غنای مسیح زیباسازی کند تا عروس مسیح باشیم - پیدایش ۲۴؛ افسسیان ۵: ۲۵-۲۷.

۵. مسیح آن پارچه نو و جامه نو ما است - متی ۹: ۱۶؛ لوقا ۵: ۳۶:

آ. کلمه «نو» [آب نرفته] به معنای «کارد [شانه] نشده، بخار نشده و شسته نشده، ناتمام، عمل نیامده» است.

ب. پارچه نو نشانگر مسیح از مجسم شدن او تا مصلوب شدن اوست به عنوان تکه پارچه-ای نو، شانه نشده، ناتمام، در حالی که جامه نو در لوقا ۵: ۳۶ نشانگر مسیح به عنوان یک ردای نو، پس از این که در مصلوب شدنش «عمل آمد»، است.

پ. مسیح اول پارچه نو برای ساختن جامه نو بود، و سپس از طریق مرگ و رستخیزش، او جامه‌ای نو جهت پوشاندن ما به عنوان عدالت‌مان ساخته شد تا ما توسط خدا عادل شمرده شده و مورد قبول او باشیم - ۱۵: ۲۲؛ غلاطیان ۳: ۲۷؛ ۱ قرن‌تیا ۱: ۳۰؛ مزمیر ۴۵: ۱۳-۱۴؛ مکاشفه ۱۹: ۸؛ ارمیا ۲: ۳۲.

ت. یک تکه پارچه نو که بر جامه کهنه دوخته می شود، به دلیل قوت آب رفتنش از جامه جدا می گردد، از این رو باعث بدتر شدن پارگی می شود. دوختن یک تکه پارچه نو بر جامه ای کهنه بدین معناست که مردم سعی می کنند آنچه را که مسیح در زندگی انسانی خود انجام داد تقلید کنند بدون اینکه به عیسی مصلوب به عنوان باز خرید کننده خود یا به مسیح رستخیز کرده به عنوان عدالت [درستی مطلق] خود جهت عادل شمرده شدن توسط خدا و مورد قبول او بودن، اعتقاد داشته باشند.

ث. تقلید آنها از زندگی انسانی مسیح، از «جامه کهنه» آنها، [یعنی] رفتارهای ناشی از زندگی طبیعی کهنه آنها، «جدا می گردد».

ج. مردم پادشاهی این کار را نمی کنند. آنها مسیح مصلوب و رستخیز کرده را به عنوان جامه نوین خود، برای پوشش آنها به عنوان عدالتشان در برابر خدا، بر می گیرند.

۶. مسیح شراب نو ما جهت قرار گرفتن در مَشک های تازه است - متی ۹: ۱۷:

آ. کلمه یونانی برای «نو» به معنای «نو در زمان، جدید، تازه تصرف-شده» است:

۱. شراب نو نشانگر مسیح به عنوان حیات نوین مسرورکننده است با قوت مسرورکننده که ما را تقویت می کند، به ما انرژی می دهد، و ما را بسیار خوشحال می کند - داوران ۹: ۱۲-۱۳.

۲. همه ادیان مَشک های کهنه هستند؛ شراب نو که در مَشک های کهنه گذاشته شود، مَشک ها را با قدرت تخمیر خود، می ترکاند؛ گذاشتن شراب نو در مَشک های کهنه، گذاشتن مسیح به عنوان حیات هیجان انگیز در هر نوع دین و مذهب است - متی ۹: ۱۴-۱۵.

۳. مذهبی بودن به معنای پرستش خدا، خدمت به خدا، و انجام کارها برای خشنود کردن خدا ولی جدا از مسیح و بدون او به عنوان روح است - ر.ک. غلاطیان ۱: ۱۴-۱۶.

ب. کلمه یونانی برای «تازه» به معنای «نو در طبیعت، کیفیت، یا شکل است؛ عادت نشده، استفاده نشده»:

۱. مَشک های تازه نشانگر زندگی کلیسایی در کلیساهای محلی به عنوان محفظه شراب نو است، که خود مسیح به عنوان زندگی هیجان انگیز می باشد.

۲. مسیح فردی، آن شراب نو، زندگی هیجان انگیز درونی است، و مسیح جمعی، آن مَشک تازه، محفظه بیرونی است که شراب نو را در خود نگه می دارد؛ مسیح جمعی، کلیسا، آن مَشک تازه است که حاوی مسیح فردی به عنوان آن شراب باشد:

(آ) کلیسا به عنوان بزرگ شدن مسیح، سرشار از مسیح بوده و از مسیح ساخته شده است.

(ب) اعضای که با هم ترکیب شده اند، یک بدن هستند و این بدن، مسیح است. مسیح، سر بدن و بدن سر است - ۱ قرنیتان ۱۲: ۱۲؛ اعمال ۹: ۵.

(پ) مسیح تقسیم نشده است. مسیح در شما با مسیح در من یک است، و مسیح در ما با مسیح در سایر مسیحیان یک است - ۱ قرنیتان ۱: ۱۰، ۱۳.

(ت) بنابراین، مسیح، بدن متشکل از اعضای بسیاری است که سرشار از او هستند؛ این آن مَشک نو است، که زندگی کلیسایی می باشد تا حاوی مسیح به عنوان شراب نو باشد.

۳. در بین مردم کلیسا جامه نو، شراب نو و مَشک نو همه بازیابی شده اند. ما مسیح را به یک طریق جمعی به عنوان زندگی کلیسایی خود داریم، و کلیسا، آن مَشک، هدف نهایی خداست.